

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 5 maj 2017
(OR. en)

8890/17

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0090 (COD)**

**EF 92
ECOFIN 337
CODEC 736**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	5 maj 2017
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2017) 208 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister

För delegationerna bifogas dokument – COM(2017) 208 final.

Bilaga: COM(2017) 208 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.5.2017
COM(2017) 208 final

2017/0090 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2017) 148 final}

{SWD(2017) 149 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Motiv och syfte med förslaget

I finanskrisens kölvatten antog EU år 2012 förordningen om Europas marknadsinfrastruktur¹ (nedan kallad *Emirförordningen*) för att åtgärda de brister som observerats på OTC-derivatmarknaden.

En av de största bristerna var att tillsynsmyndigheterna saknade information om aktiviteten på OTC-derivatmarknaden och att det därför fanns risker som förblev oupptäckta tills de realiserades. Motpartskreditrisken mellan motparterna i OTC-derivattransaktioner hade ofta inte begränsats, vilket kunde leda till förluster om en motpart hamnade på obestånd innan den hade fullgjort sina skyldigheter. På grund av de stora volymerna OTC-transaktioner på derivatmarknaden och marknadsdeltagarnas inbördes kopplingar kan sådana förluster innebära en mer allmän risk för hela det finansiella systemet².

Dessa brister ledde till att G20-ledarna år 2009 utlovade långtgående åtgärder för att stabilisera OTC-derivatmarknaden, bl.a. genom att alla standardiserade OTC-derivatkontrakt ska clearas genom centrala motparter och att OTC-derivatkontrakt ska rapporteras till transaktionsregister.

G20-ledarnas löfte från 2009 infrias i EU genom Emirförordningen. Emirförordningens främsta syfte är att minska systemrisken genom att öka genomlysningen av OTC-derivatmarknaden och minska motpartskreditrisken och den operativa risken i samband med OTC-derivattransaktioner. För att uppnå detta fastställs bl.a. följande grundkrav i Emirförordningen för OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister:

1. Central clearing av standardiserade OTC-derivatkontrakt.
2. Marginalsäkerhetskrav för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt.
3. Krav på begränsning av operativ risk för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt.
4. Rapporteringsskyldigheter när det gäller derivatkontrakt.
5. Krav på centrala motparter.
6. Krav på transaktionsregister.

De första erfarenheterna fyra år efter det att Emirförordningen trädde i kraft visar att regelverket på det hela taget fungerar mycket bra. Bara på ett fåtal områden har det uppstått

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

² Commission Staff Working Document Impact Assessment, accompanying document to the proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on OTC derivatives, central counterparties and trade repositories. SEC(2010) 1059, kan laddas ned från <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52010SC1058>.

praktiska problem med tillämningen av det nya regelverket. Detta förslag innehåller därför ett antal riktade ändringar av Emirförordningen för att framför allt göra reglerna enklare och mer proportionella. Förslaget bibehåller samtidigt alla grundläggande inslag i regelverket som har visat sig göra det möjligt att uppnå Emirförordningens mål.

Emirförordningen trädde i kraft den 16 augusti 2012. Merparten av kraven började emellertid inte tillämpas omedelbart, utan Emirförordningen gav kommissionen befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter för att närmare fastställa de tekniska praktikaliteterna och en tidsplan för infasning av grundkraven. Det betyder att kraven har börjat tillämpas stegvis. En del av dem, t.ex. clearing- och marginalsäkerhetskraven för oclearade derivat, började tillämpas först nyligen.

I enlighet med artikel 85.1 i Emirförordningen fick kommissionen i uppdrag att senast i augusti 2015 göra en översyn av Emirförordningen och sammanställa en allmän rapport för Europaparlamentet och rådet.

Mellan maj och augusti 2015 gjorde kommissionen en omfattande utvärdering av de nuvarande reglerna för att sammanställa sin rapport och eventuellt utarbeta ett lagstiftningsförslag. Utvärderingen omfattade ett offentligt samråd som resulterade i mer än 170 synpunkter från en rad olika intressenter samt de rapporter som krävs enligt artikel 85.1 i Emirförordningen från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och Europeiska centralbankssystemet (ECBS). Det beslutades vidare att man skulle avvakta resultatet av inbjudan att inkomma med synpunkter på EU:s regelverk under perioden september 2015–januari 2016 för att få mer information om hur långt genomförandet av Emirförordningen har kommit.

Kommissionen antog rapporten³ om Emirförordningen i november 2016. Rapporten visade å ena sidan att det inte bör göras några genomgripande ändringar av Emirförordningens grundkrav, eftersom de spelar en avgörande roll för att säkerställa transparens och minska systemriskerna på derivatmarknaden och har brett stöd hos myndigheter och marknadsdeltagare. Det är dessutom inte möjligt att i dagsläget göra någon heltäckande granskning av effekterna av Emirförordningen eftersom vissa av förordningens grundkrav ännu inte har genomförts eller kompletterats.

Å andra sidan pekade rapporten på att Emirförordningen kan ändras på några specifika punkter för att få bort oproportionerliga kostnader och bördor för vissa derivatmotparter – särskilt icke-finansiella motparter – och att reglerna kan förenklas utan att äventyra lagstiftningens mål.

Med tanke på hur viktigt det är att få bort oproportionerliga kostnader och bördor för små företag och att förenkla reglerna utan att äventyra den finansiella stabiliteten togs översynen av Emirförordningen med i kommissionens Refit-program 2016 (programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat)⁴.

³ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet enligt artikel 85.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, COM(2016) 857 final, 23.11.2016. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?qid=1480141638729&uri=COM:2016:857:FIN>.

⁴ Europeiska kommissionen, Refit och kommissionens tio prioriteringar, 25 oktober 2016. http://ec.europa.eu/atwork/pdf/201621025_refit_scoreboard_summary_en.pdf.

Inom ramen för Refit-granskningen bedömde kommissionen i vilken mån särskilda policykrav i Emirförordningen har uppnått sina mål på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, samtidigt som de är samstämmiga, relevanta och medför ett EU-mervärde. Utvärderingen visar att Emirförordningen inom vissa områden medför oproportionerliga kostnader och bördor och alltför komplicerade krav, samt att förordningens mål att öka den finansiella stabiliteten skulle kunna uppnås på ett effektivare sätt. Det handlar bl.a. om: 1) regelefterlevnaden hos derivatmotparter som befinner sig i periferin av derivathandeln (t.ex. små finansiella företag, icke-finansiella motparter och pensionsfonder), 2) transparens, och 3) tillgången till clearing.

I den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag bedöms därför kostnader och nytta på områden där riktade åtgärder skulle kunna uppnå Emirförordningens mål på ett mer proportionellt, effektivt och ändamålsenligt sätt.

Konsekvensbedömningen ger starkt stöd för att kostnader och bördor skulle kunna minskas och Emirförordningen förenklas utan att detta skulle äventyra den finansiella stabiliteten. De föreslagna ändringarna bidrar till kapitalmarknadsunionens mål och till agendan för sysselsättning och tillväxt i linje med kommissionens politiska prioriteringar.

1.2. Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Det finns kopplingar mellan Emirförordningen och flera andra EU-rättsakter, däribland kapitalkravsförordningen (CRR)⁵, direktivet om marknaden för finansiella instrument (Mifid I⁶ och Mifid II⁷) och förordningen om samma marknad (Mifir)⁸, samt kommissionens förslag om återhämtning och resolution av centrala motparter⁹.

Detta förslag är förenligt med kommissionens lagstiftningsförslag om ändring av förordning (EU) nr 575/2013¹⁰. I det förslaget vill kommissionen att inledande marginalsäkerheter för centralt clearade derivattransaktioner som institut tar emot från sina kunder i kontanter och vidarebefordrar till centrala motparter inte ska räknas in i den bindande bruttosoliditetsgraden. Den föreslagna ändringen av förordning (EU) nr 575/2013 kommer därför att underlätta tillgången till clearing genom att sänka kapitalkraven för tillhandahållande av clearing till kunder eller indirekt clearing.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁹ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012 och (EU) 2015/2365, COM(2016) 856 final.

¹⁰ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporterings- och informationskrav samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Detta förslag är även i överensstämmelse med Mifid I och Mifid II och den relaterade Mifir-förordningen, som lägger grunden till en definition av derivat och finansiella motparter. Den kommande tillämpningen av Mifid I och Mifir från och med januari 2018 kommer i detta sammanhang att påverka bestämningen av vilka motparter som anses vara finansiella motparter och harmoniseringen av definitionen av de valutakontrakt som ska omfattas av Emirförordningen. Syftet med Mifid II-reglerna är att omklassificera stora icke-finansiella råvaruhandlare som finansiella motparter genom att tillämpa ett ”test av sidoverksamhet” för att fastställa hur stor handel med råvaruderivat i rent spekulativa syften (och inte i risksäkringssyfte) ett icke-finansiellt företag får bedriva innan detta inte längre kan anses utgöra en ”sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten” och företaget vara tvunget att ansöka om Mifid-auktorisering. De största icke-finansiella motparterna som är aktiva på råvarumarknaderna kommer alltså att behöva ansöka om Mifid-auktorisering och därmed omfattas av Emirförordningens clearingkrav. När det gäller definitionen av valutaderivatkontrakt kommer harmoniseringen av denna att möjliggöra en enhetlig och samstämmig tillämpning av Emirreglerna på sådana kontrakt inom unionen.

Detta förslag är vidare i överensstämmelse med kommissionens förslag till en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter. Skyldigheten att cleara standardiserade OTC-derivat kommer att göra att centrala motparter blir större och viktigare i och utanför Europa. Centrala motparter hanterar riskerna på de finansiella marknaderna (t.ex. motpartsrisk, likviditetsrisk och marknadsrisk) och bidrar därför till de finansiella marknadernas allmänna stabilitet och motståndskraft. Detta gör också att de blir kritiska knutpunkter i det finansiella systemet som förbinder flera finansiella aktörer med varandra och koncentrerar betydande mängder av deras exponering mot olika risker. En effektiv riskhantering av centrala motparter och en robust tillsyn är därför avgörande för att säkerställa att det finns tillräcklig täckning för sådana exponeringar. Emirförordningen reglerar visserligen centrala motparter genom att säkerställa att de är tillräckligt motståndskraftiga, men förordningen reglerar inte återhämtnings- och resolutionsscenarier. Detta förslag kompletterar den föreslagna ramen för återhämtning och resolution av centrala motparter genom att införa en mekanism för tillfälligt upphävande av clearingkravet i andra situationer än vid resolution.

Detta förslag är även i överensstämmelse med kommissionens antagna delegerade förordning om ändring av delegerade förordningar (EU) nr 2015/2205, (EU) 2016/592 och (EU) 2016/1178 vad gäller tidsfristen för uppfyllande av clearingkraven för vissa motparter som handlar med OTC-derivat¹¹. Genom denna delegerade förordning förlängs tidsfristen för uppfyllande av kraven för motparter i ”kategori 3” (små finansiella motparter) som definieras i de relevanta tekniska tillsynsstandarderna¹² fram till den 21 juni 2019 p.g.a. de betydande svårigheter dessa motparter har att få tillgång till clearing.

¹¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr .../...av den 16 mars 2017 om ändring av delegerade förordningar (EU) nr 2015/2205, (EU) 2016/592 och (EU) 2016/1178 vad gäller tidsfristen för uppfyllande av clearingkraven för vissa motparter som hanterar OTC-derivat, C(2017) 1658 final.

¹² Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2205 av den 6 augusti 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska standarder för clearingkravet (EUT L 314, 1.12.2015, s. 15).

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/592 av den 1 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska standarder för clearingkravet (EUT L 103, 19.4.2016, s. 5).

Förslaget är slutligen i överensstämmelse med det arbete som pågår internationellt inom rådet för finansiell stabilitet (FSB) och som bl.a. syftar till i) att få till stånd en enhetlig tillämpning av de principer för finansmarknadsinfrastrukturer (PFMI) som tagits fram av kommittén för betalnings- och marknadsinfrastruktur (CPMI) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco), ii) att övervaka genomförandet av G20-ländernas derivatmarknadsreformer (genom FSB:s arbetsgrupp för OTC-derivat), iii) att utarbeta ytterligare riktlinjer för resolution av centrala motparter (FSB:s resolutionsgrupp), och iv) att harmonisera och införa ökad standardisering i systemen för rapportering av OTC-derivat (FSB och CPMI-Ioscós grupper för undanröjande av rättsliga hinder för tillsynsmyndigheter att få tillgång till uppgifter eller skapandet av den unika transaktionsidentifieraren (UTI) och den unika produktbeteckningen (UPI)).

1.3. Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Detta förslag har anknytning till, och är i överensstämmelse med, pågående initiativ för att upprätta en kapitalmarknadsunion. Effektiva och motståndskraftiga post trade-system och marknader för säkerheter är av grundläggande betydelse för en väl fungerande kapitalmarknadsunion och förstärker ansträngningarna att främja investeringar, tillväxt och sysselsättning i enlighet med kommissionens politiska prioriteringar.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

2.1. Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 114 i EUF-fördraget, som är den rättsliga grunden för Emirförordningen. Den analys som har gjorts som ett led i konsekvensbedömningen visar att delar av Emirförordningen måste ändras för att undanröja de oproportionerliga kostnaderna/bördorna för vissa derivatmotparter och förenkla reglerna utan att detta äventyrar den finansiella stabiliteten. Bara medlagstiftarna har behörighet att göra de nödvändiga ändringarna.

2.2. Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Emirförordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. Emirförordningens fastställande av enhetliga krav för OTC-derivatkontrakt och för centrala motparter och transaktionsregisters verksamhet räcker inte för att uppnå dess mål att minska risker och göra OTC-derivatkontrakt mer transparenta och standardiserade. Dessa mål kan på grund av åtgärdernas omfattning bättre uppnås på unionsnivå i enlighet med den subsidiaritetsprincip som fastställs i artikel 5 i EUF-fördraget.

2.3. Proportionalitetsprincipen

Syftet med förslaget är att säkerställa att Emirförordningens mål uppnås på ett mer proportionellt, effektivt och ändamålsenligt sätt, vilket resulterar i att förordningens krav förenklas eller sänks för att minska den administrativa bördan på intressenterna, i synnerhet

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1178 av den 10 juni 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska standarder för clearingkravet (EUT L 195, 20.7.2016, s. 3).

på mindre aktörer. Genom att omkalibrera vissa av Emirförordningens krav bidrar förslaget direkt till att göra förordningen mer proportionell totalt sett. Förslaget går samtidigt inte längre än vad som är nödvändigt för att uppnå målen med hänsyn till vikten av att övervaka och minska riskerna med derivat för den finansiella stabiliteten.

2.4. Val av instrument

Emirförordningen är en förordning och måste därför ändras genom en förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

3.1. Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Konsekvensbedömningen som åtföljer detta förslag innehåller en utvärdering av Emirförordningen.

Emirförordningen ingick i kommissionens Refit-program 2016 (om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat). Skälet var att det var nödvändigt att förenkla vissa delar av Emirförordningen och göra dem mer proportionella, vilket framgick av de synpunkter som inkom under det offentliga samrådet om Emirförordningen och efter uppmaningen att inkomma med synpunkter på den finansiella regleringen, samt av kommissionens översyn av tillämpningen av Emirförordningen. Utvärderingen bedömde i detta sammanhang i vilken mån särskilda policykrav i Emirförordningen har uppnått sina mål och i synnerhet om det har skett på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, samt om de är samstämmiga, relevanta och medför ett EU-mervärde.

En del av Emirförordningens grundkrav har börjat tillämpas först på senare tid eller har ännu inte börjat tillämpas. Underlaget är därför fortfarande otillräckligt och det är för tidigt att dra några säkra slutsatser om de långsiktiga effekterna. Det var därför inte fråga om en heltäckande utvärdering av Emirförordningen utan om en utvärdering av om grundkraven – att OTC-derivat ska rapporteras, att standardiserade OTC-derivat ska clearas centralt och att oclearade OTC-derivat ska underställas riskbegränsningstekniker och regler om marginalsäkerheter – har uppfyllt de operativa kraven att i) inhämta fullständig och heltäckande information om positioner i OTC-derivat, ii) öka användningen av clearing genom centrala motparter, och iii) förbättra bilateral clearingpraxis. Granskningen analyserade så långt det var möjligt hur de relevanta Emirkraven har fungerat utifrån fem utvärderingskriterier: 1) effektivitet, 2) ändamålsenighet, 3) relevans, 4) samstämmighet och 5) mervärde av åtgärder på EU-nivå.

När det gäller om Emirkraven är ändamålsenliga i fråga om att inhämta fullständig och heltäckande information om OTC-derivat, öka användningen av clearing genom centrala motparter och att underställa oclearade OTC-derivat riskbegränsningstekniker och marginalsäkerhetsregler, är slutsatsen av utvärderingen att de inledande resultaten är tillfredsställande men att kraven kan förenklas utan att detta skulle äventyra den finansiella stabiliteten. När det gäller rapportering finner utvärderingen att framsteg har gjorts i inhämtningen av information om OTC-derivatmarknaden, men att rapporteringskraven kan rationaliseras för att förbättra kvaliteten på de inrapporterade uppgifterna och göra tillsynen mer effektiv. När det gäller clearingkravet är slutsatsen av utvärderingen att även om andelen OTC-derivat som clearas centralt har ökat finns det ett antal hinder för vissa

marknadsdeltagares tillgång till central clearing och det behövs en mekanism för att göra det möjligt att tillfälligt upphäva clearingkravet av skäl som hänför sig till den finansiella stabiliteten.

När det gäller effektiviteten pekar utvärderingen på särskilda områden där kraven kan kalibreras bättre för att undanröja oproportionerliga kostnader/bördor i samband med vissa transaktioner eller vissa derivatmotparter (dvs. små finansiella motparter, icke-finansiella motparter och pensionsfonder). I termer av relevans är slutsatsen av utvärderingen att Emirförordningens grundkrav fortfarande är en viktig del av de internationella ansträngningarna att reformera den globala OTC-derivatmarknaden. Ändamålsenliga och effektiva Emirregler bidrar även till kommissionens pågående initiativ att upprätta en kapitalmarknadsunion och till agendan för sysselsättning och tillväxt, i linje med kommissionens politiska prioriteringar.

Emirförordningen är i överensstämmelse med andra delar av EU-lagstiftningen, vilket beskrevs i uppföljningen av uppmaningen att inkomma med synpunkter och i kommissionens förslag till ändring av kapitalkravsförordningen. I termer av EU-mervärde åtgärdas en lucka i lagstiftningen genom Emirförordningen genom att det införs ett nytt regelverk för att på EU-nivå på ett enhetligt sätt komma till rätta med bristen på transparens på OTC-derivatmarknaden och de relaterade systemriskerna.

3.2. Samråd med berörda parter

Detta förslag utgår från ett offentligt samråd om översynen av Emirförordningen som ägde rum mellan maj och augusti 2015. Under samrådet inkom mer än 170 synpunkter från en rad olika intressenter¹³. Som ett led i samrådet hölls en offentlig utfrågning i Bryssel den 29 maj 2015 i vilken omkring 200 intressenter deltog¹⁴. Särskilda synpunkter inhämtades från Esma, Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och Europiska centralbankssystemet (ECBS) i enlighet med kommissionens mandat att se över Emirförordningen. På ett närliggande område genomförde kommissionen mellan september 2015 och januari 2016 ett offentligt samråd i form av en uppmaning att inkomma med synpunkter. Syftet var att få återkoppling, konkreta exempel på och empiriska bevis för effekterna av EU:s regelverk på området finansiella tjänster. Respondenterna ställde även krav på Emirförordningen¹⁵. En offentlig utfrågning hölls i Bryssel den 17 maj 2016¹⁶. Den 7 december 2016 höll kommissionen ett samråd med medlemsstaternas experter om de olika alternativen på de områden som identifierades i rapporten om översynen av Emirförordningen¹⁷.

Det fanns ett allmänt stöd för Emirförordningens mål att genom att fastställa grundkrav främja transparens och standardisering på derivatmarknaderna och minska systemrisken. Dessa grundkrav – central clearing, krav på marginalsäkerheter, begränsning av operativa risker, rapportering och krav för centrala motparter och transaktionsregister – bedömdes uppnå Emirförordningens mål och infria de internationella åtagandena om regelreformer. Intressenterna framhöll däremot ett antal områden där Emirkraven kan ändras utan att göra

¹³ Samrådet och sammanfattningen av svaren finns på: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/emir-revision/index_en.htm.

¹⁴ Information finns på: http://ec.europa.eu/finance/events/2015/0529-emir-revision/index_en.htm.

¹⁵ Samrådet finns på: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/index_en.htm.

¹⁶ Mer information finns på: http://ec.europa.eu/finance/events/2016/0517-call-for-evidence/index_en.htm.

¹⁷ Mer information finns på: <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetailDoc&id=30153&no=2>.

avkall på de övergripande målen, i syfte att (i) förenkla och effektivisera kraven, och ii) minska oproportionerliga kostnader och bördor. Förslaget beaktar denna återkoppling från intressenterna genom att göra riktade ändringar av Emirförordningen och i synnerhet i) bättre kalibrera tillämpningen av vissa krav på specifika aktörer, särskilt små finansiella motparter, icke-finansiella motparter och pensionsfonder, ii) undanröja hinder för clearing och iii) förenkla reglerna, inbegripet rapporteringskraven. Ett antal önskemål från intressenterna kunde på grund av institutionella begränsningar eller det faktum att förslaget ingick i Refit-programmet inte beaktas i förslaget därför att det var nödvändigt att se till att Emirförordningen fortsätter att uppnå sina mål att främja transparens och standardisering på derivatmarknaderna och minska systemrisken. Andra Emirrelaterade frågor kan behöva utvärderas ytterligare och i sinom tid vidareutvecklas med hänsyn till utvecklingen framöver.

3.3. Konsekvensbedömning

Kommissionen gjorde en konsekvensbedömning av relevanta alternativ. De bedömdes mot huvudmålen att göra regler som leder till onödiga administrativa bördor och kostnader för regelefterlevnad mer proportionella, utan att äventyra den finansiella stabiliteten, samt att öka genomlysningen av positioner i och exponeringar mot OTC-derivat.

Konsekvensbedömningen godkändes av nämnden för lagstiftningskontroll den 16 februari 2017. Den hade överlämnats den 1 februari men nämnden rekommenderade ett antal förbättringar varför konsekvensbedömningen överlämnades på nytt den 8 februari. Följande ändringar gjordes i konsekvensbedömningen för att ta hänsyn till rekommendationerna:

1. Problemformulering. En bättre beskrivning infördes av unionens övergripande regelverk för derivatmarknader och genomförandet av G20-ländernas OTC-derivatreformer i andra jurisdiktioner. Huvuddelarna i den bifogade utvärderingen inkluderades i konsekvensbedömningens huvudtext. Hänvisningar infördes till fler kvalitativa och kvantitativa uppgifter i beskrivningen av problemen för att visa deras omfattning, särskilt för små marknadsaktörer. Det förklarades varför man inte tagit ställning till alla problem som tagits upp av intressenterna.

2. Politiska avvägningar. En uttrycklig hänvisning till den finansiella stabiliteten infördes i alternativen för att bedöma avvägningen mellan den potentiella minskningen av bördorna för marknadsaktörerna och de potentiella riskerna för den finansiella stabiliteten.

3. Beräkning av minskningen av bördan. Vissa kvantitativa uppgifter för att beräkna minskningen av bördorna för olika marknadsaktörer inkluderades, med beaktande av de begränsningar som gör det svårt att kvantifiera den sammantagna minskningen. De viktigaste underliggande antagandena bakom kostnadsberäkningarna infördes i rapportens huvudtext tillsammans med ytterligare varningar om beräkningarnas tillförlitlighet. En beskrivning av de kostnader som inte kvantifieras lades till.

4. Alternativ. Kategorisering av alternativen för att skapa olika åtgärdspaket.

De alternativ som beskrivs i konsekvensbedömningen rör riktade ändringar av särskilda bestämmelser i Emirförordningen. Flera rekommenderade alternativ fastställdes som kan uppnå de önskvärda målen:

- Pensionssystem bör under en övergångsperiod omfattas av ett nytt undantag från clearingkravet eftersom ingen lämplig teknisk lösning som gör det lättare för

pensionssystem att delta i central clearing hittills har tagits fram. Till skillnad från de andra alternativ som bedöms kommer detta att ge centrala motparter, clearingmedlemmar och pensionssystem mer tid att utforska tekniska lösningar och vidta åtgärder för att införa dem, samtidigt som det ligger i linje med Emirförordningens mål att pensionssystem ska använda central clearing så snart det är möjligt.

- En bättre kalibrering av reglerna om vilka icke-finansiella motparter som ska omfattas av clearing- och marginalsäkerhetskraven bör säkerställas genom att man i högre grad tar hänsyn till vilken typ av derivattransaktioner som icke-finansiella motparter deltar i och som ska omfattas av obligatorisk clearing. Detta kommer att minska kostnaderna för vissa icke-finansiella motparter utan att riskerna för den finansiella stabiliteten ökar. Vissa motparter som för närvarande betraktas som icke-finansiella motparter men som på grund av sin verksamhet klassificeras som finansiella motparter (t.ex. investeringsfonder enligt nationella regelverk) kommer att omfattas av definitionen av en finansiell motpart och därför inte längre behandlas som icke-finansiella motparter.
- Kategorin små finansiella motparter bör definieras så, att mycket små finansiella motparter vars mycket begränsade verksamhet gör att central clearing inte är ekonomiskt möjlig inte ska omfattas av clearingkravet. Därmed kommer bördan på små finansiella motparter som handlar med en begränsad volym derivat att lätta, samtidigt som övriga små finansiella motparter (de som tillhör den ”kategori 3” som definieras i de relevanta tekniska tillsynsstandarderna) omfattas av ett clearingkrav så snart den infasningsperiod som fastställs i de tekniska tillsynsstandarderna är över, vilket innebär att incitamenten för centrala motparter, clearingmedlemmar och deras kunder att ta fram lösningar för att få med den här typen av små finansiella motparter kommer att kvarstå.
- Skyldigheten avseende retroaktiv rapportering (s.k. backloading) bör slopas. Detta kommer att minska kostnaderna och bördorna på motparter avsevärt och undanröja det potentiellt oöverstigliga hindret att behöva rapportera uppgifter som kanske helt enkelt inte är tillgängliga. Det kommer samtidigt inte ha några negativa effekter ur tillsynssynpunkt. Jämfört med status quo kommer de uppgifter som går förlorade till följd av detta att vara mycket begränsade.
- Transaktioner inom grupper som icke-finansiella motparter deltar i bör undantas från rapporteringsskyldigheten. På grund av dessa transaktioners karaktär och begränsade volym har detta fördelen att det avsevärt minskar kostnaderna och bördorna för rapportering för de motparter för vilka följderna av detta krav är mest oproportionerliga, samtidigt som den mycket begränsade förlusten av uppgifter som blir följden inte har någon väsentlig inverkan på myndigheternas möjligheter att övervaka systemriskerna på OTC-derivatmarknaderna.
- För börshandlade derivattransaktioner bör enpartsrapportering av centrala motparter införas. Fördelen med detta är att rapporteringen av börshandlade derivattransaktioner skulle förenklas betydligt men utan någon negativ inverkan på derivatmarknadens transparens. Även om bördan skulle öka något för centrala motparter är dessa väl rustade för denna uppgift och den samlade rapporteringsbördan skulle minska eftersom rapporteringskravet avseende börshandlade derivattransaktioner skulle slopas för alla andra motparter.

- För andra transaktioner än börshandlade derivattransaktioner bör ansvaret, inbegripet det juridiska ansvaret, för rapportering av transaktioner mellan en liten icke-finansiell motpart (dvs. en motpart som inte omfattas av clearingkravet) ligga på den finansiella motparten i transaktionen. Detta minskar rapporteringsbördan betydligt för små finansiella motparter, för vilka denna börda är avsevärd, men utan att några uppgifter går förlorade. Detta innebär även att rapporteringsregler införs i Emirförordningen som är mycket snarlika rapporteringsreglerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/2365 om transaktioner för värdepappersfinansiering (*Securities Financing Transactions Regulation*, nedan kallad *SFTR-förordningen*).
- Regler och förfaranden för rapportering bör harmoniseras ytterligare och transaktionsregister bör vara skyldiga att säkerställa uppgifternas kvalitet. Detta kommer att öka genomlysningen av OTC-derivatmarknader, underlätta relevanta myndigheters arbete med att övervaka systemrisker och så långt det är möjligt bibehålla anpassningen till de internationella standarderna på detta område. På medellång och lång sikt kommer detta förfaringssätt även att göra rapporteringsreglerna mer proportionella och minska kostnader och bördor.
- Taket för basbeloppet för de avgifter som utdöms om transaktionsregister överträder Emirkraven bör höjas. Fördelen med detta alternativ är att de avgifter som tillsynsmyndigheter anser vara nödvändiga för att uppmuntra en god uppgiftskvalitet blir effektivare och får en mer avskräckande inverkan, samtidigt som det säkerställer reglernas proportionalitet.
- Samspelet mellan Emirförordningens obeståndshantering och nationella insolvenslagar bör förtydligas för att säkerställa att kundtillgångar är insolvensskyddade.
- Principen att clearingtjänster ska tillhandahållas på rättvisa, skäliga och icke-diskriminerande villkor (den s.k. Frand-principen) bör införas i Emirförordningen för att komma till rätta med diverse hinder för tillgången till clearing. Den potentiella ökade regelbördan till följd av detta är berättigad av hänsyn till allmänintresset av att central clearing ska fungera och att clearingkravet ska efterlevas.

I konsekvensbedömningen bedömdes även den samlade kostnaden och nyttan för de rekommenderade alternativen utifrån målet att minska kostnaderna för regelefterlevnad och den börda som läggs på marknadsdeltagarna, men utan att äventyra den finansiella stabiliteten.

Emirförordningens allmänna syfte är att minska systemriskerna genom att göra OTC-derivatmarknaden säkrare och mer effektiv. Syftet med föreliggande initiativ är att göra tillämpningen av Emirförordningen mer ändamålsenlig och effektiv samt att, genom en bättre kalibrering av vissa krav, minska regelbördan och kostnaderna för regelefterlevnad för marknadsdeltagarna när dessa kostnader är större än nyttan ur ett tillsynsperspektiv, dock utan att äventyra den finansiella stabiliteten. Detta är i linje med kommissionens agenda för bättre lagstiftning.

Även om beräkningen av de exakta kostnadsminskningarna påverkas av ett antal begränsningar är uppskattningen i konsekvensbedömningen att den sammantagna effekten av alla rekommenderade alternativ, vilken uteslutande har beräknats för konsekvensbedömningen, är kostnadsminskningar på mellan 2,3 miljarder euro och 6,9

miljarder euro i engångskostnader och mellan 1,1 miljard euro och 2,66 miljarder euro i driftskostnader. De underliggande antagandena bakom dessa skattningar och begränsningar som påverkar deras tillförlitlighet beskrivs ingående i bilaga 8 till konsekvensbedömningen. De största svårigheterna när det gäller att beräkna kostnadsminskningarna gällde främst att merparten av Emirkraven har börjat tillämpas först nyligen (t.ex. clearing- och marginalsäkerhetskraven) och att andra ännu inte har börjat tillämpas (t.ex. clearingkravet för finansiella motparter i kategori 3). De beräknade kostnadsminskningarna utgår därför från en begränsad mängd allmänt tillgängliga uppgifter och anekdotiska bevis från marknaden som kanske inte ger en rättvisande bild av de berörda motparternas mångfald och specificitet. Detta innebär även att de beräknade kostnadsminskningarna endast är giltiga vid nuvarande tidpunkt. Eftersom beräkningarna har inriktats på kostnadsminskningar har dessutom en del minimala anpassningskostnader inte kvantifierats. Det finns emellertid en ingående kvalitativ beskrivning av dessa i bilaga 7 till konsekvensbedömningen.

För företag, små och medelstora företag och mikroföretag kommer den sammantagna nyttan framför allt att vara i) en minskning av regelkraven i fall där oproportionerliga kostnader för regelefterlevnad verkar vara större än nyttan ur ett tillsynsperspektiv, och ii) en förbättring av tillgången till clearing. Förenklingen av rapporteringskraven kommer att vara till nytta för samtliga motparter, även små och medelstora företag. För små icke-finansiella motparter kommer nyttan dessutom att rapporteringen av transaktioner ska göras av den finansiella motparten i transaktionen. Införandet av de nya Frand-principerna kommer slutligen att göra det lättare för många motparter att få tillgång till clearing.

I avsnitt 6 i konsekvensbedömningen görs en analys av hur kostnadsminskningen/de minimala anpassningskostnaderna kommer att fördela sig på samtliga motparter.

För det första, när det gäller clearingkravens räckvidd, kommer den ökade proportionaliteten i tillämpningen av clearingreglerna att vara till nytta för icke-finansiella motparter, eftersom de planerade åtgärderna kommer att skapa en jämnare spelplan när det gäller vilka icke-finansiella motparter som ska omfattas av clearing- och marginalsäkerhetskraven och skydda dem mot ytterligare engångskostnader på mellan 9,6 miljoner euro och 26,7 miljoner euro. En omkalibrering av vad som utgör en liten finansiell motpart som skulle omfattas av clearingkravet kommer att göra det möjligt för (mycket) små finansiella motparter för vilka central clearing inte är ekonomiskt möjlig att undvika uppskattade kostnader på mellan 509,7 miljoner euro och 1,4 miljarder euro. Pensionssystem, och indirekt deras förmånstagare, kommer under en övergångsperiod att omfattas av ett nytt undantag från clearingkravet med hänvisning till att det ännu inte finns någon lämplig teknisk lösning. Undvikna driftskostnader uppskattas till mellan 780 miljoner euro och 1,56 miljarder euro. Ändringar av rapporteringskravens räckvidd förväntas dessutom leda till lättare rapporteringskrav till nytta för alla rapporterade motparter, bl.a. genom slopandet av kravet på retroaktiv rapportering och av rapportering av börshandlade derivattransaktioner. Särskilt undantaget från rapporteringsskyldigheten för transaktioner inom grupper där en av motparterna är en icke-finansiell motpart, och undantaget från skyldigheten för små icke-finansiella motparter att även rapportera transaktioner mellan sig själva och finansiella motparter förväntas minska de Emirrelaterade kostnaderna för regelefterlevnad för den ”reala ekonomin”. Den ungefärliga uppskattningen av den totala minskningen av Emirrelaterade kostnader för regelefterlevnad för bolag ligger på mellan 350 miljoner euro och 1,1 miljard euro i driftskostnader och mellan 1,8 miljarder euro och 5,3 miljarder euro i engångskostnader.

För det andra, en bättre genomlysning av positioner i och exponeringar mot OTC-derivat kommer att göra det möjligt för myndigheterna att upptäcka eventuella problem i ett tidigare

skede och att snabbt agera för att motverka eventuella risker, vilket gynnar de finansiella marknadernas motståndskraft till minimal anpassningskostnad för motparter och transaktionsregister.

För det tredje, bättre tillgång till clearing kommer att göra det möjligt för fler marknadsdeltagare, i synnerhet inom den ”reala ekonomin”, att hantera och säkra sina risker och genom att minska sannolikheten för plötsliga chocker och störningar av företags verksamhet bidra till en mindre volatil utveckling för företagen och till säker sysselsättning för deras anställda. Särskilt för bolag som på grund av sin systemriskprofil även fortsättningsvis kommer att omfattas av clearingkravet bör minskningen av de fasta kostnaderna ligga på mellan 24,8 miljoner euro och 69,5 miljoner euro. Den uppskattade nyttan för systemviktiga små finansbolag av en bättre tillgång till clearing bör uppgå till mellan 32,6 miljoner euro och 91,3 miljoner euro när clearingkravet tillämpas. Dessa uppskattade kostnadsminskningar kommer därför att möjliggöra ökade investeringar och därmed främja kapitalmarknadsunionens mål och kommissionens agenda för sysselsättning och tillväxt.

Totalt sett bör de sociala och ekonomiska kostnaderna inte vara betydande. Enklare och mer proportionella rapporteringsregler kommer att göra det möjligt att uppnå Emirförordningens mål samtidigt som den samlade administrativa bördan på motparter som omfattas av förordningens rapporteringskrav kommer att minska betydligt. När det gäller ändringen av ansvaret för rapporteringsskyldigheten är de företag som bör överta rapporteringsskyldigheten i framtiden bättre rustade för denna uppgift och de skalekonomiska fördelarna bör leda till att de relevanta samlade kostnaderna minskar. Centrala motparter kommer framför allt att ha minimala anpassningskostnader för införandet av rapportering av börshandlade derivattransaktioner. Eftersom centrala motparter redan har en stor mängd uppgifter om dessa transaktioner och redan enligt Emirförordningen är skyldiga att rapportera alla centralt clearade derivattransaktioner skulle den ytterligare bördan för dem vara begränsad. Ytterligare åtgärder för att harmonisera beräkningen av tröskelvärden för clearing och den ytterligare harmoniseringen av regler och förfaranden för rapportering kan som mest innebära vissa begränsade administrativa anpassningskostnader, i synnerhet för transaktionsregister, i de inledande skedena av genomförandet, men bör på medellång till lång sikt leda till ökad effektivitet och minska den sammantagna bördan. När det gäller transaktionsregister skulle det alternativ som övervägs i denna konsekvensbedömning inte skapa någon betydande ytterligare börda, eftersom de ändå skulle vara tvungna att införa tillräckliga förfaranden för att uppfylla kraven i förordningen om transaktioner för värdepappersfinansiering. Kravet på rättvisa, skäliga och icke-diskriminerande villkor vid tillhandahållande av clearingtjänster, vilket kommer att vara till nytta för många motparter, förväntas dessutom bara leda till begränsade ytterligare administrativa kostnader för clearingmedlemmar.

3.4. Grundläggande rättigheter

Förslaget bör inte inverka direkt på de rättigheter som anges i FN-konventionerna om de mänskliga rättigheterna, Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna som är en integrerad del av EU-fördragen och Europeiska konventionerna om de mänskliga rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

Föreliggande förslag förutsätter att Esma uppdaterar eller utarbetar fem tekniska standarder. De tekniska standarderna ska ha utarbetats senast nio månader efter förordningens ikraftträdande. De uppgifter som föreslås för Esma kommer inte att kräva några ytterligare tjänster utan kan fullgöras med nuvarande resurser.

5. ÖVRIGA INSLAG

5.1. Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Förslaget innehåller en bestämmelse om att en utvärdering av hela Emirförordningen bör göras, med särskild fokus på dess ändamålsenlighet och effektivitet när det gäller att uppnå de ursprungliga målen och där Esma bör rapportera om vissa särskilda inslag:

- Om lämpliga lösningar har utvecklats som gör det lättare för pensionssystem att delta i central clearing och i vilken utsträckning lösningarna bidrar till att pensionssystem deltar i central clearing.
- Effekten av de föreslagna lösningarna på omfattningen av clearing av icke-finansiella motparter och fördelningen av clearing inom gruppen icke-finansiella motparter, särskilt när det gäller clearingtrösklarnas lämplighet.
- Effekten av de föreslagna lösningarna på omfattningen av clearing av små finansbolag och fördelningen av clearing inom gruppen små finansiella motparter, särskilt när det gäller clearingtrösklarnas lämplighet.
- Kvaliteten på de transaktionsuppgifter som rapporteras till transaktionsregister, dessa uppgifters tillgänglighet och kvaliteten på informationen från transaktionsregister.
- Alla motparters tillgång till clearing.

I princip bör denna utvärdering göras senast tre år efter det att ändringarna till följd av detta förslag har börjat tillämpas. I vissa fall, t.ex. när det gäller bestämmelserna för pensionssystem, är det viktigt att fortlöpande övervaka framstegen när det gäller pensionssystemets tillgång till clearing.

5.2. Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

Ändringar av clearingkravet (artiklarna 2, 4 ny 4a, ny 6b, 10, 85 och 89 i Emirförordningen)

Finansiella motparter.

Genom artikel 1.2 a i detta förslag ändras artikel 4.1 a i Emirförordningen så att villkoren för att OTC-derivatkontrakt ska omfattas av clearingkravet när en motpart är en finansiell motpart fastställs närmare i den nya artikel 41.1 andra stycket. Denna nya artikel infogas genom artikel 1.3 i detta förslag. I den nya artikel 4a.1 andra stycket fastställs clearingströsklar för kontrakt som ingås av finansiella motparter genom hänvisning till de clearingtrösklar som fastställs genom artikel 10.4 b, vilket innebär att clearingtrösklarna blir desamma som för icke-finansiella motparter. I den nya artikel 4a.1 andra stycket led b fastställs närmare att den del som överskrider ett av gränsvärdena för en klass av OTC-derivat utlöser ett clearingkrav för alla tillgångsklasser. I den nya artikel 4a.1 förklaras vidare hur clearingtrösklar beräknas. En finansiell motpart börjar omfattas av clearingkravet om dess aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för

mars, april och maj överskrider clearingtrösklarna. Detta motsvarar icke-finansiella motparter beräkning av clearingtrösklar.

För att säkerställa att definitionen omfattar alla företag som på grund av sin verksamhet är finansiella motparter utvidgas genom artikel 1.1 definitionen av en finansiell motpart i artikel 2 i Emirförordningen till att omfatta alternativa investeringsfonder registrerade enligt nationell lag som för närvarande betraktas som icke-finansiella motparter enligt Emirförordningen, värdepapperscentraler och specialföretag för värdepapperisering. Dessa företag kommer alltså att behandlas som finansiella motparter enligt Emirförordningen.

Icke-finansiella motparter

Genom artikel 1.8 ändras artikel 10.1 och 10.2 i Emirförordningen. Genom den ändrade punkt 1 ändras beräkningen av clearingtrösklar. En icke-finansiell motpart börjar omfattas av clearingkravet om dess aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för mars, april och maj överskrider clearingtrösklarna, i stället för om den rullande genomsnittsspositionen under 30 arbetsdagar överskrider trösklarna, vilket är fallet enligt de nuvarande Emirreglerna. Hänvisningen till punkt 3 innebär att det nuvarande undantaget för risksäkring bibehålls, så att bara OTC-derivatkontrakt som inte på ett objektivet mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning beräknas mot trösklarna.

Genom punkt 1 andra stycket led b fastställs närmare att clearingkravet bara är tillämpligt på den tillgångsklass eller de tillgångsklasser för vilka clearingtröskeln har överskridits och för vilken/vilka det finns ett clearingkrav.

Pensionssystem

Genom artikel 1.20 ersätts artikel 89.1 första stycket i Emirförordningen för att förlänga det tillfälliga undantaget från clearingkravet för pensionssystem med tre år, då det saknas en lämplig teknisk lösning för pensionssystemets överföring av icke-kontanta säkerheter som tilläggsäkerheter. Genom artikel 1.19 b ersätts artikel 85.2 i Emirförordningen och fastställs i led a, b, c, d, e och f att kommissionen i en rapport ska bedöma och behandla framstegen mot lämpliga tekniska lösningar med synpunkter inhämtade från Esma, Eiopa, EBA och ESRB. Även om utvecklingen av sådana lösningar hittills har omöjliggjorts av diverse faktorer anser kommissionen det vara möjligt att ta fram lämpliga tekniska lösningar senast tre år efter antagandet av förslaget och förväntar sig att marknadsdeltagarna har detta som utgångspunkt i sin verksamhet. Detta har även stöd i att åtgärder förväntas vidtas under denna period för att hantera vissa negativa incitament i lagstiftningen till att göra clearingtjänster tillgängliga för en större krets (t.ex. införandet av kapitalkrav baserade på bruttosoliditetsgraden). Det är bara för det osannolika fallet att oförutsedda händelser av betydande inverkan skulle inträffa som kommissionen ges befogenhet att förlänga undantaget vid ett tillfälle med två år genom en delegerad akt om noggrant bedömda omständigheter gör detta befogat.

Slopandet av kravet på "frontloading"

Genom artikel 1.2 b slopas kravet i artikel 4.1 b ii i Emirförordningen om att OTC-derivatkontrakt som har ingåtts eller förnyats endera på eller efter dagen då en behörig myndighet underrättar Esma om att en central motpart har auktoriserats för clearing av en klass av OTC-derivat, men före den dag från och med vilken clearingkravet träder i kraft om kontrakten har en återstående löptid som överstiger det minimikrav på återstående löptid som fastställs i kommissionens delegerade förordning om clearingkrav enligt artikel 5.2 c.

Tillfälligt upphävande av clearingkravet

Genom artikel 1.6 införs en ny artikel 6b i Emirförordningen som ger kommissionen befogenhet att på begäran av Esma och på särskilda grunder tillfälligt upphäva ett clearingkrav samt fastställer ett förfarande för detta tillfälliga upphävande. Som även påpekats av Esma behövs denna befogenhet eftersom det under vissa särskilda omständigheter kan vara omöjligt att fortsätta att tillämpa clearingkravet (t.ex. därför att den centrala motpart som clearar merparten av en viss klass av OTC-derivat kan lämna denna marknad) eller få negativa effekter för den finansiella stabiliteten (t.ex. därför att clearingkravet skulle försvåra bilateral risksäkring för motparter som inte har tillgång till marknaden för central clearing). En sådan situation kan uppstå oväntat och det nuvarande förfarandet för att upphäva ett clearingkrav skulle kräva en ändring av en teknisk tillsynsstandard, vilket kan ta för lång tid för att hantera förändrade marknadsvillkor eller hot mot den finansiella stabiliteten. Den nya befogenheten är föremål för strikta villkor och det tillfälliga upphävandet skulle vara tidsbegränsat. Förfarandet för att permanent upphäva clearingkravet är oförändrat och kommer alltid att förutsätta en ändring av en teknisk tillsynsstandard.

Ändringar för att uppmuntra clearing och förbättra tillgången till clearing (artiklarna 4 och 39 i Emirförordningen)

Genom artikel 1.2 c införs en ny punkt 3a efter artikel 4.3 i Emirförordningen som innebär att clearingmedlemmar och deras kunder som tillhandahåller clearingtjänster till andra motparter eller erbjuder sina kunder en möjlighet att tillhandahålla sådana tjänster till andra motparter ska göra detta på rättvisa, skäliga och icke-diskriminerande villkor. Kommissionen ges befogenhet att genom delegerade akter närmare fastställa vad som utgör rättvisa, skäliga och icke-diskriminerande villkor.

Genom artikel 1.11 införs en ny punkt i artikel 39 i Emirförordningen för att göra klart att tillgångar som täcker de positioner som redovisas på ett konto inte ingår i insolvensboet för en central motpart eller clearingmedlem som har separata register och separat bokföring. Denna bestämmelse skapar visshet för de som tillhandahåller clearingtjänster eller erbjuder sina kunder möjlighet att tillhandahålla sådana tjänster att de kan fullgöra sina åtaganden avseende Emirförordningens förfaranden för obeståndshantering. Detta uppmuntrar dem att erbjuda tjänster i form av tillgång till central clearing av OTC-derivat. Bestämmelserna ger likaså kunder och indirekta kunder visshet att deras tillgångar, i händelse av att en clearingmedlem eller en kund som tillhandahåller clearingtjänster hamnar på obestånd, är skyddade och därför kan överföras till andra clearingmedlemmar eller kunder som tillhandahåller indirekta clearingtjänster. Detta skapar ytterligare incitament till central clearing.

Ändringar av kraven på centrala motparters transparens (artikel 38 i Emirförordningen)

Genom artikel 1.10 läggs punkterna 6 och 7 till i artikel 38 i Emirförordningen, vilket innebär ett krav för centrala motparter att tillhandahålla verktyg till sina clearingmedlemmar så att de kan simulera kravet på inledande marginalsäkerheter (punkt 6), och en utförlig beskrivning av de modeller för beräkning av inledande marginalsäkerheter som de använder (punkt 7).

Ändringar av riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (artikel 11 i Emirförordningen)

För att undvika skillnader i unionen i tillämpningen av riskbegränsningstekniker ges de europeiska tillsynsmyndigheterna i artikel 1.9 ett mandat att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att närmare fastställa förfarandet för tillsynsmyndigheternas förhandsgodkännande av riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad, samt av betydande ändringar av riskhanteringsförfarandena.

Ändringar av rapporteringsskyldigheten (artikel 9 i Emirförordningen)

Genom artikel 1.7 a avskaffas kravet i artikel 9.1 i Emirförordningen på retroaktiv rapportering av transaktioner, dvs. av transaktioner som inte var utestående när rapporteringsskyldigheten började gälla den 12 februari 2014. Den inför dessutom en bestämmelse i artikel 9.1 i Emirförordningen som innebär att transaktioner inom grupper där en av motparterna är en icke-finansiell motpart ska undantas från rapporteringsskyldigheten.

Genom artikel 1.7 b införs en ny punkt 1a i artikel 9. Genom denna nya punkt 1a anges regler för rapporteringsskyldigheten i vissa särskilda fall genom att det fastställs vem som har ansvaret för rapportering och även det eventuella juridiska ansvaret i samband med detta.

- För transaktioner som inte är OTC-derivattransaktioner (börshandlade transaktioner) är det den centrala motparten som har ansvaret, även det juridiska ansvaret, för rapporteringen för båda motparterers räkning.
- För transaktioner mellan en finansiell motpart och en icke-finansiell motpart som inte omfattas av clearingkravet är det den finansiella motparten som har ansvaret, även det juridiska ansvaret, för rapporteringen för båda motparter i transaktionen.
- Det förvaltningsbolag som förvaltar ett fondföretag som är en motpart i ett OTC-derivatkontrakt har ansvaret, även det juridiska ansvaret, för rapporteringen för detta fondföretags räkning.
- Förvaltaren har ansvaret, även det juridiska ansvaret, för rapporteringen för en alternativ investeringsfond som är en motpart i ett OTC-derivatkontrakt.

Motparter och centrala motparter ska under alla omständigheter säkerställa att samma uppgifter i deras derivatkontrakt inte rapporteras mer än en gång. De får även delegera rapporteringsskyldigheten.

Genom artikel 1.7 c utvidgas Esmas mandat att utarbeta tekniska standarder för att möjliggöra en ytterligare harmonisering av rapporteringsregler och rapporteringskrav, i synnerhet datastandarder, metoder och arrangemang för rapportering.

Ändringar för att säkerställa uppgifternas kvalitet (artiklarna 78 och 81 i Emirförordningen)

Genom artikel 1.16 läggs till de allmänna kraven för transaktionsregister i artikel 78 i Emirförordningen kraven på tillräckliga förfaranden för avstämning av uppgifter mellan olika transaktionsregister, på tillräckliga förfaranden för att säkerställa de inrapporterade uppgifternas kvalitet, och på tillräckliga riktlinjer för överföring under ordnade former av uppgifter till andra transaktionsregister om så begärs av ett företag som omfattas av rapporteringsskyldigheten enligt artikel 9 eller är nödvändigt av andra skäl. Esma får dessutom i uppdrag att utarbeta förfaranden som ska tillämpas av transaktionsregister för att kontrollera att de inrapporterade uppgifterna är fullständiga och korrekta och för avstämnningar av uppgifter mellan transaktionsregister.

Genom artikel 1.17 b läggs en ny punkt 3a till i artikel 81 i Emirförordningen som innebär att transaktionsregister måste ge motparter tillgång till alla uppgifter som har inrapporterats för deras räkning för att göra det möjligt att kontrollera att de är korrekta.

Ändringar av registreringen av transaktionsregister (artiklarna 56 och 72 i Emirförordningen)

Genom artikel 1.12 a ändras artikel 56 i Emirförordningen genom att det införs en möjlighet att inkomma med en förenklad ansökan om utvidgning av en registrering för transaktionsregister som redan är registrerade enligt SFTR-förordningen. Genom artikel 1.12 b och c ges Esma ett mandat att utarbeta tekniska standarder för en förenklad ansökan om utvidgning av en registrering för att undvika att samma förfarande ska behöva genomgå flera gånger. Genom artikel 1.14 införs en ändring till följd av detta i artikel 72.1 om avgifterna när ett transaktionsregister redan är registrerat enligt SFTR-förordningen.

Ändringar av tillsynen över transaktionsregister (artikel 65 och bilaga I till Emirförordningen)

De avgifter som Esma kan ålägga transaktionsregister som står under dess direkta tillsyn måste vara effektiva, proportionella och avskräckande för att säkerställa att Esmas tillsynsbefogenheter är verkningsfulla. Genom artikel 1.13 ändras därför artikel 65.2 i Emirförordningen genom att taket för basbeloppet för de avgifter som Esma kan ålägga transaktionsregister höjs till 100 000 euro eller 200 000 euro beroende på överträdelsen. Genom ändringen införs dessutom de basbelopp som saknats för avgifter för överträdelser som gäller de hinder för tillsynsverksamheten som avses i bilaga I avsnitt IV. För sådana överträdelser föreslås avgifterna uppgå till minst 5 000 euro och högst 10 000 euro.

Genom artikel 1.21 ändras bilaga I till förordningen genom att förteckningen över överträdelser utökas med överträdelser som gäller de nya allmänna kraven för transaktionsregister i den nya punkten 9 i artikel 78 i Emirförordningen och överträdelsen i artikel 55.4 när ett transaktionsregister inte underrättar Esma i tid om väsentliga ändringar av villkoren för dess ursprungliga registrering.

Ändringar av kraven på tillgång till uppgifter hos transaktionsregister (artiklarna 76a och 81)

Genom artikel 1.15 infogas en ny artikel 76a i Emirförordningen. Myndigheterna i tredjeländer som har transaktionsregister beviljas direkt tillgång till uppgifterna hos transaktionsregister i unionen om kommissionen har antagit en genomförandeakt i vilken det fastställs a) att transaktionsregistren har auktoriserats på vederbörligt sätt i detta tredjeland, b) att transaktionsregister fortlöpande är föremål för effektiv tillsyn och efterlevnadskontroll, c) garantier för tystnadsplikt finns, inklusive skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredje parter, som åtminstone är likvärdiga med dem som föreskrivs i denna förordning, och d) det föreligger en rättsligt bindande och verkställbar förpliktelse för transaktionsregister som auktoriserats i det tredjelandet att ge relevanta myndigheter i unionen direkt och omedelbar tillgång till uppgifter. Genom artikel 1.17 införs en ändring i artikel 81 i Emirförordningen som rör förteckningen över enheter som transaktionsregister måste ge tillgång till information för att de ska kunna uppfylla sina respektive uppgifter och mandat. Dessa ändringar är nödvändiga för att ta hänsyn till rekommendationen i FSB:s tematiska granskning av rapporteringen av OTC-derivattransaktioner i november 2015 om att alla jurisdiktioner senast i juni 2018 bör ha en rättslig ram som gör det möjligt för både inhemska och utländska myndigheter att få tillgång till uppgifterna hos ett inhemskt transaktionsregister. Det skulle samtidigt ligga i unionens offentliga myndigheters intresse att få tillgång till uppgifterna hos transaktionsregister i tredjeländer för att få en helhetsbild av de globala derivatmarknaderna. Ändringen är riktad och begränsad till ömsesidig tillgång till uppgifter för offentliga myndigheter.

Genom artikel 1.17 b införs ett nytt krav för transaktionsregister om att de ska ge motparter och centrala motparter som har delegerat sin rapporteringsskyldighet tillgång till de uppgifter som rapporteras för deras räkning.

Genom artikel 1.17 c utvidgas det mandat som Esma ges genom artikel 81.5 i Emirförordningen att utarbeta tekniska tillsynsstandarder för att närmare ange och harmonisera villkor, arrangemang och dokumentation som krävs för att transaktionsregister ska bevilja direkt och omedelbar tillgång till de enheter som avses i artikel 81.3.

Klausul om utvärdering (artikel 85 i Emirförordningen)

Genom artikel 1.19 införs ett mandat för kommissionen att utvärdera Emirförordningen och upprätta en allmän rapport som ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med eventuella lämpliga förslag.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹⁸,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet²⁰, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012²¹ offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning den 27 juli 2012 och trädde i kraft den 16 augusti 2012. Förordningens krav, närmare bestämt kravet på central clearing av standardiserade OTC-derivatkontrakt, kravet på marginalsäkerheter, kravet på begränsning av operativ risk för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt, kravet på rapportering av derivatkontrakt, kraven på centrala motparter och kraven på transaktionsregister, bidrar till att minska systemrisken genom att öka genomlysningen av OTC-derivatmarknaden och minska motpartskreditrisken och den operativa risken i samband med OTC-derivattransaktioner.

¹⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

²⁰ Europaparlamentets ståndpunkt av den [...] (EUT...) och rådets beslut av den [...].

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (2) En förenkling på vissa områden som omfattas av förordning (EU) nr 648/2012 och ett mer proportionellt angreppssätt när det gäller dessa områden är i överensstämmelse med kommissionens Refit-program (om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat) som framhåller vikten av kostnadsminskningar och förenkling för att unionens politik ska uppnå sina mål så effektivt som möjligt och som framför allt syftar till att minska regelbördan och den administrativa bördan.
- (3) Effektiva och motståndskraftiga post trade-system och marknader för säkerheter är av grundläggande betydelse för en väl fungerande kapitalmarknadsunion och förstärker ansträngningarna att främja investeringar, tillväxt och sysselsättning i enlighet med kommissionens politiska prioriteringar.
- (4) Under 2015 och 2016 genomförde kommissionen två offentliga samråd om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012. Kommissionen fick även in synpunkter på tillämpningen av förordningen från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad *Esma*), Europeiska systemrisknämnden (nedan kallad *ESRB*) och Europeiska centralbankssystemet (nedan kallad *ECBS*). Dessa offentliga samråd visade att målen med förordning (EU) nr 648/2012 hade intressenternas stöd och att det inte behövdes någon mer genomgripande ändring av förordningen. Den 23 november 2016 antog kommissionen en översynsrapport i enlighet med artikel 85.1 i förordning (EU) nr 648/2012. Även om alla bestämmelser i förordning (EU) nr 648/2012 ännu inte börjat tillämpas fullt ut och en fullständig utvärdering av förordningen därför inte är möjlig pekade rapporten på områden där det behövs riktade åtgärder för att säkerställa att målen med förordning (EU) nr 648/2012 uppnås på ett mer proportionellt, effektivt och ändamålsenligt sätt.
- (5) Förordning (EU) nr 648/2012 bör omfatta alla finansiella motparter som kan utgöra en betydande systemrisk för det finansiella systemet. Definitionen av finansiella motparter bör därför ändras.
- (6) Finansiella motparter vars verksamhet på OTC-derivatmarknaderna är för begränsad för att utgöra en betydande systemrisk för det finansiella systemet och för begränsad för att central clearing ska vara ekonomiskt genomförbar bör undantas från clearingkravet men även fortsättningsvis omfattas av kravet på utväxling av säkerheter för att minska eventuell systemrisk. Om clearingtröskeln överskrids av en finansiell motpart för åtminstone en klass av OTC-derivat bör detta emellertid utlösa ett clearingkrav för alla klasser av OTC-derivat med tanke på de inbördes kopplingarna mellan finansiella motparter och den systemrisk som kan uppstå för det finansiella systemet om dessa derivatkontrakt inte clearas centralt.
- (7) Icke-finansiella motparter har färre inbördes kopplingar än finansiella motparter. Deras verksamhet inskränker sig dessutom ofta till bara en klass av OTC-derivat. Därför utgör deras verksamhet en mindre systemrisk för det finansiella systemet än finansiella motparters verksamhet. Clearingkravets tillämpning på icke-finansiella motparter bör därför inskränkas, så att icke-finansiella motparter endast omfattas av clearingkravet avseende den tillgångsklass eller de tillgångsklasser som överskrider clearingtröskeln, samtidigt som kravet att de ska utväxla säkerheter när någon av clearingtrösklarna överskrids bör kvarstå.

- (8) Kravet att vissa OTC-derivatkontrakt som ingåtts innan clearingkravet trädde i kraft ska clearas skapar ovisshet kring rättsläget och praktiska svårigheter samtidigt som dess nytta är begränsad. Kravet ger framför allt upphov till ytterligare kostnader och bördor för motparterna i dessa kontrakt och kan även påverka marknadens goda funktion utan att leda till någon betydande förbättring av den enhetliga och konsekventa tillämpningen av förordning (EU) nr 648/2012 eller av skapandet av lika spelregler för marknadsdeltagarna. Detta krav bör därför avskaffas.
- (9) Motparter med en begränsad aktivitet på OTC-derivatmarknaden har svårt att få tillgång till central clearing både som kunder till en clearingmedlem och genom indirekta clearingarrangemang. Kravet att clearingmedlemmar ska möjliggöra indirekt clearing på skäliga villkor är därför inte ändamålsenligt. Det bör därför finnas ett uttryckligt krav att clearingmedlemmar och clearingmedlemmars kunder som tillhandahåller andra motparter clearingtjänster direkt eller indirekt genom att tillåta att deras egna kunder tillhandahåller andra motparter dessa tjänster ska göra detta på rättvisa, skäliga och icke-diskriminerande villkor.
- (10) Clearingkravet bör kunna upphävas tillfälligt under vissa förhållanden. Ett tillfälligt upphävande bör vara möjligt om de kriterier enligt vilka en viss klass av OTC-derivat har underställts clearingkravet inte längre uppfylls. Detta kan vara fallet om en klass av OTC-derivat inte längre är lämplig för obligatorisk central clearing eller om det har skett en väsentlig förändring av sådana kriterier avseende en särskild klass av OTC-derivat. Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet bör även vara möjligt om en central motpart upphör att erbjuda en clearingtjänst för en särskild klass av OTC-derivat eller för en särskild typ av motpart och andra centrala motparter inte tillräckligt snabbt kan träda in och överta dessa clearingtjänster. Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet bör även vara möjligt om detta anses vara nödvändigt för att undvika ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten i unionen.
- (11) Retroaktiv rapportering av transaktioner har visat sig vara svår eftersom det saknas vissa uppgifter som inte behövde rapporteras innan förordning (EU) nr 648/2012 trädde i kraft men som krävs i dag. Detta har lett till en kraftig underrapportering och till att de inrapporterade uppgifterna är av dålig kvalitet, samtidigt som den börda som rapportering av dessa transaktioner medför är betydande. Det är därför mycket sannolikt att dessa retroaktiva uppgifter inte kommer att användas. När tidsfristen för retroaktiv rapportering löper ut kommer flera av dessa transaktioner dessutom redan ha förfallit och därmed även de exponeringar och risker som är förbundna med dem. För att rätta till denna situation bör kravet på retroaktiv rapportering av transaktioner avskaffas.
- (12) Transaktioner inom grupper med icke-finansiella motparter utgör en relativt liten andel av alla OTC-derivattransaktioner och används främst för intern säkring inom grupper. Dessa transaktioner bidrar därför inte i väsentlig grad till systemrisker och graden av sammankoppling, samtidigt som skyldigheten att rapportera dessa transaktioner medför betydande kostnader och bördor för icke-finansiella motparter. Transaktioner inom grupper där minst en av motparterna är en icke-finansiell motpart bör därför undantas från rapporteringsskyldigheten.
- (13) Kravet på rapportering av börshandlade derivatkontrakt lägger en betydande börda på motparter på grund av den stora volym börshandlade derivatkontrakt som ingås dagligen. Eftersom alla börshandlade derivatkontrakt enligt Europaparlamentets och

rådets förordning (EU) nr 600/2014²² måste clearas av en central motpart innehar centrala motparter redan de allra flesta uppgifterna om dessa kontrakt. För att minska den börda som rapportering av börshandlade derivatkontrakt medför bör ansvaret, inbegripet det eventuella juridiska ansvaret, för rapportering av börshandlade derivatkontrakt för båda motparter räkning ligga på den centrala motparten, liksom ansvaret för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta.

- (14) För att minska rapporteringsbördan för små icke-finansiella motparter bör den finansiella motparten vara ansvarig, även juridiskt sett, för rapportering både för egen räkning och för den icke-finansiella motpart som inte omfattas av clearingkravet av OTC-derivatkontrakt som ingås av denna icke-finansiella motpart samt för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta.
- (15) Det bör även fastställas vem som ska ansvara för rapportering av andra derivatkontrakt. Det bör därför närmare anges att förvaltningsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (nedan kallade *fondföretag*) ska vara ansvariga, även juridiskt sett, för rapportering för sådana fondföretags räkning av OTC-derivatkontrakt som ingås av sådana fondföretag samt för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta. På samma sätt bör förvaltare för alternativa investeringsfonder vara ansvariga, även juridiskt sett, för rapportering för sådana alternativa investeringsfonders räkning av OTC-derivatkontrakt som ingås av sådana alternativa investeringsfonder samt för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta.
- (16) För att undvika skillnader i tillämpningen av riskbegränsningstekniker inom unionen bör tillsynsmyndigheter godkänna riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter mellan motparterna som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad, eller betydande ändringar av sådana förfaranden, innan de tillämpas.
- (17) För att öka transparensen och förutsebarheten när det gäller inledande marginalsäkerheter och få centrala motparter att avhålla sig från att ändra sina modeller för inledande marginalsäkerheter på ett sätt som kan vara procykliskt bör centrala motparter ge sina clearingmedlemmar verktyg att simulera sina krav på inledande marginalsäkerheter och en detaljerad översikt över de modeller för beräkning av inledande marginalsäkerheter som de använder. Detta är i överensstämmelse med de internationella standarder som offentliggjorts av CPMI (Committee on Payments and Market Infrastructures) och IOSCO (International Organization of Securities Commissions) och i synnerhet med de regler om informationslämnande som offentliggjordes i december 2012²³ och de standarder för centrala motparter lämnande av kvantitativ information som offentliggjordes 2015²⁴, vilka är relevanta för att främja en rättvisande bild av de risker och kostnader som är förbundna med clearingmedlemmars deltagande i en central motpart och för att öka centrala motparter transparens gentemot marknadsdeltagare.
- (18) Osäkerhet kvarstår om i vilken utsträckning tillgångar på kunders samlingskonton (omnibuskonton) eller på individuellt separerade konton är insolvensskyddade. Det är

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

²³ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d106.pdf>

²⁴ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d125.pdf>

därför oklart under vilka omständigheter centrala motparter med tillräcklig rättslig säkerhet kan överföra kundpositioner om en clearingmedlem fallerar eller under vilka omständigheter centrala motparter med tillräcklig rättslig säkerhet kan betala ut intäkterna från en likvidation direkt till kunderna. För att uppmuntra och förbättra tillgången till clearing bör reglerna rörande dessa tillgångars och positioners insolvensskydd förtydligas.

- (19) De avgifter som Esma kan utdöma för transaktionsregister som står under myndighetens direkta tillsyn bör vara tillräckligt effektiva, proportionella och avskräckande för att göra Esmas tillsynsbefogenheter verkningsfulla och öka genomlysningen av positioner i och exponeringar mot OTC-derivat. De avgiftsbelopp som ursprungligen föreskrevs i förordning (EU) nr 648/2012 är inte tillräckligt avskräckande med tanke på transaktionsregistrens nuvarande omsättning, vilket potentiellt kan begränsa verkningsfullheten hos Esmas tillsynsbefogenheter enligt den förordningen i förhållande till transaktionsregister. Taket för avgifternas basbelopp bör därför höjas.
- (20) Myndigheter i tredjeland bör ha tillgång till uppgifter som rapporteras till transaktionsregister i unionen om det berörda tredjelandet uppfyller vissa villkor rörande behandlingen av dessa uppgifter och har en rättsligt bindande och verkställbar skyldighet som ger unionens myndigheter direkt tillgång till uppgifter som rapporteras till transaktionsregister i detta tredjeland.
- (21) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365²⁵ får transaktionsregister som redan har registrerats i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 och som vill utvidga denna registrering till att även omfatta tillhandahållandet av tjänster i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering omfattas av ett förenklat registreringsförfarande. Ett liknande förenklat registreringsförfarande bör införas för registrering av transaktionsregister som redan har registrerats i enlighet med förordning (EU) nr 2015/2365 och som vill utvidga denna registrering till att även omfatta tillhandahållande av tjänster i samband med derivatkontrakt.
- (22) Att kvaliteten och transparensen hos uppgifter som tas fram av transaktionsregister är otillräcklig innebär att det är svårt för enheter som har beviljats tillgång till dessa uppgifter att använda dem för att övervaka derivatmarknader, och förhindrar reglerings- och tillsynsmyndigheter från att i god tid upptäcka risker för den finansiella stabiliteten. För att förbättra uppgifternas kvalitet och transparens och anpassa rapporteringskraven enligt förordning (EU) nr 648/2012 till kraven i förordning (EU) nr 2015/2365 och förordning (EU) nr 600/2014 krävs att rapporteringsregler och rapporteringskrav harmoniseras ytterligare och i synnerhet en ytterligare harmonisering av datastandarder, metoder och arrangemang för rapportering, samt förfaranden som transaktionsregister ska tillämpa för validering av inrapporterade uppgifters fullständighet och korrekthet samt för avstämning av uppgifterna mot andra transaktionsregister. Transaktionsregister bör dessutom på begäran ge motparter tillgång till alla uppgifter som rapporteras för deras räkning, så att motparterna kan kontrollera att uppgifterna är korrekta.

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2365/2015 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

- (23) När det gäller de tjänster som tillhandahålls av transaktionsregister har konkurrensförhållanden upprättats genom förordning (EU) nr 648/2012. Motparter bör därför kunna välja vilket transaktionsregister de vill rapportera till och kunna byta transaktionsregister om de så önskar. För att underlätta byten och säkerställa att uppgifterna fortsatt är tillgängliga utan att det krävs upprepade förfaranden bör transaktionsregister fastställa lämpliga riktlinjer för att säkerställa att överföring av inrapporterade uppgifter till andra transaktionsregister sker under ordnade former om ett rapporteringsskyldigt företag begär detta.
- (24) I förordning (EU) nr 648/2012 fastställs att clearingkravet inte bör tillämpas på pensionssystem innan de centrala motparterna har utvecklat en lämplig teknisk lösning för överföring av icke-kontanta säkerheter som tilläggssäkerheter (variationsmarginal). Eftersom ingen lämplig lösning för att möjliggöra central clearing för pensionssystem hittills har tagits fram bör detta tillfälliga undantag förlängas och gälla i ytterligare tre år. Central clearing bör emellertid fortsätta att vara det yttersta målet med tanke på att utvecklingen på regleringsområdet och på marknaden gör det möjligt för marknadsdeltagare att ta fram lämpliga tekniska lösningar inom denna tidsperiod. Kommissionen bör med bistånd från Esma, EBA, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (nedan kallad *Eiopa*) och ESRB övervaka de framsteg som görs av centrala motparter, clearingmedlemmar och pensionssystem mot lämpliga lösningar som gör det lättare för pensionssystem att delta i central clearing och sammanställa en rapport om dessa framsteg. Denna rapport bör även behandla lösningarna och relaterade kostnader för pensionssystem och därmed ta hänsyn till utvecklingen på regleringsområdet och på marknaden, t.ex. ändringar av vilken typ av finansiell motpart som omfattas av clearingkravet. För att ta hänsyn till händelser som inte förutsågs när denna förordning antogs bör kommissionen ha befogenhet att förlänga detta undantag i ytterligare två år efter en noggrann bedömning av behovet av en sådan förlängning.
- (25) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör delegeras till kommissionen när det gäller det närmare fastställandet av vilka villkor för tillhandahållandet av clearingtjänster som ska anses vara rättvisa, skäligen och icke-diskriminerande, samt när det gäller förlängningen av den period under vilken clearingkravet inte ska tillämpas på pensionssystem.
- (26) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och i synnerhet när det gäller tillgången för tredjeländers relevanta myndigheter till information hos transaktionsregister i unionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁶.
- (27) För att säkerställa en enhetlig harmonisering av regler om riskbegränsningsförfaranden, registrering av transaktionsregister och rapporteringskrav bör kommissionen anta förslag till tekniska tillsynsstandards utarbetade av EBA, Eiopa och Esma när det gäller tillsynsförfaranden för att säkerställa att den inledande och den fortlöpande valideringen av riskhanteringsförfaranden som förutsätter en utväxling av säkerheter som sker i tid, är

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

korrekt och på lämpligt vis separerad, närmare bestämmelser om en förenklad ansökan om utvidgning av ett transaktionsregisters registrering enligt förordning (EU) nr 2015/2365, närmare bestämmelser om de förfaranden som transaktionsregister ska tillämpa för att kontrollera den rapporterade motpartens eller inlämnande enhetens uppfyllande av rapporteringskraven, den inrapporterade informationens fullständighet och korrekthet och närmare bestämmelser om förfarandena för avstämning av uppgifter mellan transaktionsregister. Kommissionen bör anta dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder genom delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010²⁷, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010²⁸ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010²⁹.

- (28) Kommissionen bör även ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder utarbetade av Esma genom genomförandeakter enligt artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010 när det gäller datastandarder för den information som ska rapporteras om olika klasser av derivat, och metoder och arrangemang för rapportering.
- (29) Eftersom målen med denna förordning, dvs. att säkerställa att regler som leder till onödiga administrativa bördor och kostnader för regelefterlevnad blir proportionella utan att äventyra den finansiella stabiliteten, samt att öka genomlysningen av positioner i och exponeringar mot OTC-derivat, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av deras omfattning och effekter, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (30) Tillämpningen av vissa bestämmelser i denna förordning bör skjutas upp för att fastställa alla nödvändiga genomförandeåtgärder och ge marknadsdeltagarna möjlighet att vidta de åtgärder som krävs för att efterleva bestämmelserna.
- (31) Samråd har i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001³⁰ ägt rum med Europeiska datatillsynsmannen, som lämnade ett yttrande den [...].
- (32) Förordning (EU) nr 648/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 2.8 ska ersättas med följande:

”8. *finansiell motpart*: ett värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU³¹, ett kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013, ett försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG³², ett fondföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG, ett tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6a i direktiv 2003/41/EG, en alternativ investeringsfond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU, en värdepapperscentral som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014³³ eller ett specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.1.66 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013³⁴.”.

(2) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska led a ändras på följande sätt:

(i) Leden i–iv ska ersättas med följande:

- ”(i) mellan två finansiella motparter som omfattas av villkoren i artikel 4a.1 andra stycket,
- (ii) mellan en finansiell motpart som omfattas av villkoren i artikel 4a.1 andra stycket och en icke-finansiell motpart som omfattas av artikel 10.1 andra stycket,
- (iii) mellan två icke-finansiella motparter som omfattas av villkoren i artikel 10.1 andra stycket,
- (iv) mellan, å ena sidan, en finansiell motpart som omfattas av villkoren i artikel 4a.1 andra stycket eller en icke-finansiell motpart som omfattas av villkoren i artikel 10.1 andra stycket och, å andra sidan, en i ett tredjeland etablerad enhet som skulle omfattas av clearingkravet om den var etablerad i unionen,”.

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (b) Punkt 1 b ska ersättas med följande:
- (b) "De har ingåtts eller förnyats på eller efter dagen då clearingkravet börjar gälla."
- (c) Följande punkt ska införas som punkt 3a:
- "3a. Clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster, oavsett om det sker direkt eller indirekt, ska tillhandahålla dessa tjänster på rättvisa, skäliga och icke-diskriminerande villkor.
- Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att närmare fastställa vad som ska anses utgöra rättvisa, skäliga och icke-diskriminerande villkor enligt första stycket."
- (3) Följande artikel ska införas som artikel 4a:

"Artikel 4a

Finansiella motparter som omfattas av ett clearingkrav

1. En finansiell motpart som tar positioner i OTC-derivatkontrakt ska årligen beräkna sin aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för månaderna mars, april och maj i enlighet med punkt 3.
- Om resultatet av beräkningen överskrider de clearingtrösklar som fastställts enligt artikel 10.4 b ska den finansiella motparten
- (a) omedelbart underrätta Esma och den relevanta behöriga myndigheten om detta,
- (b) omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4 för framtida OTC-derivatkontrakt, oavsett för vilken tillgångsklass eller vilka tillgångsklasser clearingtröskeln har överskridits,
- (c) cleara de kontrakt som avses i led b senast fyra månader efter det att den finansiella motparten började omfattas av clearingkravet.
2. En finansiell motpart som har börjat omfattas av clearingkravet i enlighet med punkt 1 och senare visar för den relevanta behöriga myndigheten att dess aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för månaderna mars, april och maj ett visst år inte längre överskrider den clearingtröskel som avses i punkt 1, ska inte längre omfattas av clearingkravet i artikel 4.
3. Vid beräkning av de positioner som avses i punkt 1 ska den finansiella motparten inkludera alla OTC-derivatkontrakt som ingåtts av den finansiella motparten eller av andra enheter inom den grupp som den finansiella motparten tillhör."
- (4) I artikel 5.2 ska led c utgå.
- (5) I artikel 6.2 ska led e utgå.

- (6) Följande artikel 6b ska införas:

”Artikel 6b

Tillfälligt upphävande av clearingkravet i andra situationer än vid resolution

1. Under andra omständigheter än de som avses i artikel 6a.1 får Esma begära att kommissionen tillfälligt upphäver clearingkravet i artikel 4.1 för en särskild klass av OTC-derivat eller för en särskild motpart om något av följande villkor är uppfyllt:
 - (a) Klassen av OTC-derivat är inte längre lämplig för central clearing på grundval av kriterierna i artikel 5.4 första stycket och 5.5.
 - (b) En motpart kommer sannolikt att upphöra med clearing av just den klassen av OTC-derivat och ingen annan central motpart kan cleara just den klassen av OTC-derivat utan avbrott.
 - (c) Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet för en särskild klass av OTC-derivat eller för en särskild typ av motpart är nödvändigt för att undvika eller hantera ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten i unionen och ett sådant tillfälligt upphävande står i proportion till detta syfte.

Vid tillämpning av punkt 1 c ska Esma före sin begäran samråda med ESRB.

Om Esma begär att kommissionen tillfälligt ska upphäva det clearingkrav som avses i artikel 4.1 ska den lägga fram skäl och bevis för att åtminstone ett av villkoren i punkt 1 är uppfyllt.

2. Den begäran som avses i punkt 1 ska inte offentliggöras.
3. Kommissionen ska inom 48 timmar från den begäran som avses i punkt 1 och på grundval av de skäl och bevis som Esma har lagt fram antingen tillfälligt upphäva clearingkravet för den särskilda klassen av OTC-derivat eller för den särskilda typ av motpart som avses i punkt 1, eller avslå begäran om tillfälligt upphävande.
4. Kommissionens beslut att tillfälligt upphäva clearingkravet ska meddelas Esma och offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, på kommissionens webbplats och i det offentliga register som avses i artikel 6.
5. Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet i enlighet med denna artikel ska vara giltigt i tre månader från det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.
6. Kommissionen får efter samråd med Esma förlänga det tillfälliga upphävande som avses i punkt 5 med ytterligare tremånadersperioder upp till en total period för det tillfälliga upphävandet på högst tolv månader. Förlängningar av det tillfälliga upphävandet ska offentliggöras i enlighet med artikel 4.

Vid tillämpning av punkt 1 ska kommissionen underrätta Esma om sin avsikt att förlänga ett tillfälligt upphävande av clearingkravet. Esma ska inom 48 timmar från

denna underrättelse utfärda ett yttrande om förlängningen av det tillfälliga upphävandet.”.

(7) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Motparter och centrala motparter ska se till att uppgifter om varje derivatkontrakt som de har ingått och varje ändring eller avslutande av kontraktet rapporteras in i enlighet med punkt 1a till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 55 eller godkänts i enlighet med artikel 77. Uppgifterna ska rapporteras in senast den första arbetsdagen efter varje ingående, ändring eller avslutande av kontraktet.

Rapporteringskravet ska gälla de derivatkontrakt som

(a) har ingåtts före den 12 februari 2014 och som fortfarande är utestående den dagen,

(b) ingicks den 12 februari 2014 eller senare.

Rapporteringskyldigheten ska inte gälla de transaktioner inom grupper som avses i artikel 3 om en av motparterna är en icke-finansiell motpart.”.

(b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Närmare uppgifter om de derivatkontrakt som avses i punkt 1 ska rapporteras enligt följande:

(a) Centrala motparter ska vara ansvariga för rapportering för båda motparter räkning av närmare uppgifter om andra derivatkontrakt än OTC-derivatkontrakt och för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta.

(b) Finansiella motparter ska vara ansvariga för rapportering för båda motparter räkning av närmare uppgifter om OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en icke-finansiell motpart som inte omfattas av villkoren i artikel 10.1 andra stycket och för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta.

(c) Förvaltningsbolaget för ett fondföretag ska vara ansvarigt för rapportering av närmare uppgifter om OTC-derivatkontrakt i vilka fondföretaget är motpart och för att säkerställa de inrapporterade uppgifterna är korrekta.

(d) Förvaltaren av en alternativ investeringsfond ska vara ansvarig för rapportering av närmare uppgifter om OTC-derivatkontrakt i vilka den alternativa investeringsfonden är motpart och för att säkerställa de inrapporterade uppgifterna är korrekta.

(e) Motparter och centrala motparter ska säkerställa att uppgifterna om deras derivatkontrakt rapporteras korrekt och inte mer än en gång.

Motparter och centrala motparter som omfattas av den rapporteringsskyldighet som avses i punkt 1 får delegera denna rapporteringsskyldighet.”.

(c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. För att säkerställa enhetliga villkor vid tillämpningen av punkterna 1 och 3 ska Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att närmare ange följande:

(a) Datastandarder och format för den information som ska rapporteras, vilka åtminstone ska omfatta följande:

- (i) Globala identifieringskoder för juridiska personer (nedan kallade *LEI-koder*).
- (ii) Internationella standardnummer för värdepapper (nedan kallade *ISIN-koder*).
- (iii) Unika transaktionskoder (nedan kallade *UTI-koder*).

(b) Metoder och arrangemang för rapportering.

(c) Rapporteringsfrekvens.

(d) Det datum då derivatkontrakten ska rapporteras in, inbegripet varje successivt införande för derivatkontrakt som ingåtts före det datum från vilket rapporteringsskyldigheten börjar gälla.

Vid utarbetande av dessa förslag till tekniska standarder ska Esma ta hänsyn till den internationella utvecklingen och standarder som har överenskommit inom unionen eller på global nivå och deras överensstämmelse med rapporteringskraven i artikel 4 i förordning (EU) nr 2015/2365* och artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska genomförandestandarder för kommissionen senast *[PO please insert the date 9 months after the entry into force of this Regulation]*.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1)

(8) I artikel 10 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. En icke-finansiell motpart som tar positioner i OTC-derivatkontrakt ska årligen beräkna sin aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för månaderna mars, april och maj i enlighet med punkt 3.

Om resultatet av beräkningen överskrider de clearingtrösklar som fastställts enligt punkt 4 b ska den icke-finansiella motparten

- (a) omedelbart underrätta Esma och den myndighet som har utsetts i enlighet med punkt 5 om detta,
- (b) omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4 för framtida OTC-derivatkontrakt för den tillgångsklass eller de tillgångsklasser för vilka clearingtröskeln har överskridits.
- (c) cleara de kontrakt som avses i led b senast fyra månader efter det att den finansiella motparten började omfattas av clearingkravet.

2. En icke-finansiell motpart som har börjat omfattas av clearingkravet i enlighet med punkt 1 andra stycket och senare visar för den myndighet som har utsetts i enlighet med punkt 5 att dess aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för månaderna mars, april och maj ett visst år inte längre överskrider den clearingtröskel som avses i punkt 1 ska inte längre omfattas av clearingkravet i artikel 4.”.

(9) Artikel 11.15 ska ändras på följande sätt:

(a) Led a ska ersättas med följande:

”(a) Riskhanteringsförfaranden, inbegripet de nivåer på och den typ av säkerhets- och separeringssystem som avses i punkt 3 samt därmed förbundna tillsynsförfaranden för att säkerställa inledande och fortlöpande validering av dessa riskhanteringsförfaranden.”.

(b) Andra stycket första meningen ska ersättas med följande:

”De europeiska tillsynsmyndigheterna ska lägga fram dessa gemensamma förslag till tekniska tillsynsstandarder för kommissionen senast *[PO please insert the date 9 months after the entry into force of this Regulation]*.”.

(10) I artikel 38 ska följande införas som punkterna 6 och 7:

”6. En central motpart ska tillhandahålla ett simuleringsverktyg till sina clearingmedlemmar som gör det möjligt för dem att fastställa den mängd ytterligare inledande marginalsäkerheter, på bruttobasis, som den centrala motparten kan kräva vid clearing av en ny transaktion. Detta verktyg ska endast vara tillgängligt genom säkrad åtkomst och resultatet av simuleringen ska inte vara bindande.

7. En central motpart ska ge sina clearingmedlemmar information om de modeller för inledande marginalsäkerheter som den använder. Informationen ska uppfylla samtliga följande villkor:

- (a) Den ska tydligt redogöra för hur modellen för beräkning av inledande marginalsäkerheter är konstruerad och fungerar.
- (b) Den ska tydligt beskriva nyckelantaganden och begränsningar i modellen för beräkning av inledande marginalsäkerheter samt under vilka omständigheter dessa antaganden inte längre är giltiga.

(c) Den ska vara dokumenterad.”.

(11) I artikel 39 ska följande punkt 11 läggas till:

”11. Om det krav som avses i punkt 9 uppfylls ska tillgångar och positioner som redovisas på dessa konton inte anses ingå i den centrala motpartens eller clearingmedlemmens insolvensbo.”.

(12) Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av artikel 55.1 ska ett transaktionsregister lämna något av följande till Esma:

(a) En ansökan om registrering.

(b) En ansökan om utvidgning av en registrering om transaktionsregistret redan är registrerat enligt kapitel III i förordning (EU) nr 2015/2365.”.

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som närmare fastställer följande:

(a) Närmare bestämmelser om den ansökan om registrering som avses i punkt 1 a.

(b) Närmare bestämmelser om den förenklade ansökan om utvidgning av en registrering som avses i punkt 1 b.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder för kommissionen senast *[PO please insert the date 9 months after the entry into force of this Regulation]*.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”.

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. För att säkerställa enhetliga villkor vid tillämpningen av punkt 1 ska Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att närmare ange följande:

(a) Formatet för den ansökan om registrering som avses i punkt 1 a.

(b) Formatet för den ansökan om utvidgning av en registrering som avses i punkt 1 b.

När det gäller punkt 1 b ska Esma utarbeta ett förenklat format.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska genomförandestandarder för kommissionen senast *[PO please insert the date 9 months after the entry into force of this Regulation]*.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

(13) Artikel 65.2 ska ändras på följande sätt:

(a) I led a ska "20 000 EUR" ersättas med "200 000 EUR".

(b) I led b ska "10 000 EUR" ersättas med "100 000 EUR".

(c) Följande led ska läggas till som led c:

"(c) För de överträdelse som avses i bilaga I avsnitt IV ska avgiftsbeloppen uppgå till minst 5 000 EUR och högst 10 000 EUR."

(14) Artikel 72.2 ska ersättas med följande:

"2. Det avgiftsbelopp som tas ut av ett transaktionsregister ska täcka Esmas samtliga administrationskostnader för registrering och tillsyn samt stå i proportion till det berörda transaktionsregistrets omsättning och typen av registrering och tillsyn."

(15) Följande artikel ska införas som artikel 76a:

"Artikel 76a

Ömsesidig direkt tillgång till uppgifter

1. Relevanta myndigheter i tredjeländer där ett eller flera transaktionsregister är etablerade ska, om det är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sitt uppdrag, ha direkt tillgång till information i transaktionsregister som är etablerade i unionen, under förutsättning att kommissionen har antagit en genomförandeakt om detta i enlighet med punkt 2.

2. Om de myndigheter som avses i punkt 1 inkommer med en begäran får kommissionen anta genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 86.2 i vilka det fastställs om den rättsliga ramen i den begärande myndighetens tredjeländ uppfyller alla följande villkor:

(a) Transaktionsregister som är etablerade i detta tredjeländ har auktoriserats på vederbörligt sätt.

(b) Transaktionsregister i detta tredjeländ är fortlöpande föremål för effektiv tillsyn och kontroll av att de uppfyller sina skyldigheter,

(c) Garantier för tystnadsplikt finns, inklusive skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredje parter, som åtminstone är likvärdiga med dem som föreskrivs i denna förordning.

- (d) Det föreligger en rättsligt bindande och verkställbar förpliktelse för transaktionsregister som auktoriserats i detta tredjeland att ge de enheter som avses i artikel 81.3 direkt och omedelbar tillgång till uppgifter.”.
- (16) I artikel 78 ska följande införas som punkterna 9 och 10:
- ”(9) Ett transaktionsregister ska fastställa följande förfaranden och riktlinjer:
- (a) Förfaranden för effektiv avstämning av uppgifter mellan transaktionsregister.
 - (b) Förfaranden för att säkerställa att inrapporterade uppgifter är fullständiga och korrekta.
 - (c) Riktlinjer för överföring under ordnade former av uppgifter till andra transaktionsregister på begäran av de motparter eller centrala motparter som avses i artikel 9 eller i andra fall där detta är nödvändigt.
- (10) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som närmare fastställer följande:
- (a) Förfaranden för avstämning av uppgifter mellan transaktionsregister.
 - (b) De förfaranden som transaktionsregistret ska tillämpa för att kontrollera att den rapporterade motparten eller inlämnande enheten uppfyller rapporteringskraven och för att kontrollera att den information som inrapporteras enligt artikel 9 är fullständig och korrekt.
- Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder för kommissionen senast *[PO please insert the date 9 months after the entry into force of this Regulation]*.
- Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”.
- (17) Artikel 81 ska ändras på följande sätt:
- (a) Följande led q ska läggas till i punkt 3:

”(q) Relevanta myndigheter i ett tredjeland med avseende på vilka en genomförandeakt har antagits enligt artikel 76a.”.
 - (b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3a. Ett transaktionsregister ska tillhandahålla de motparter och centrala motparter som avses i artikel 9.1a andra stycket information som inrapporterats för deras räkning.”.
 - (c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ECBS:s medlemmar, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som närmare anger följande:

- (a) Den information som ska offentliggöras eller göras tillgänglig i enlighet med punkterna 1 och 3.
- (b) Hur ofta den information som avses i punkt 1 ska offentliggöras.
- (c) De operativa standarder som krävs för att aggregera och jämföra uppgifter mellan transaktionsregister och för att de enheter som avses i punkt 3 ska få tillgång till denna information.
- (d) Villkor, arrangemang och vilken dokumentation som krävs för att transaktionsregister ska bevilja tillgång för de enheter som avses i punkt 3.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder för kommissionen senast *[PO please insert the date 9 months after the entry into force of this Regulation]*.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder ska Esma säkerställa att offentliggörandet av den information som avses i punkt 1 inte röjer identiteten hos någon av parterna i ett kontrakt.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”.

(18) Artikel 82.2 ska ersättas med följande:

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.6, 4.3, 64.7, 70, 72.3, 76a och 85.2 ska ges till kommissionen på obestämd tid.”.

(19) Artikel 85 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska senast *[PO please add the date of the latest date of entry into application + 3 years]* bedöma tillämpningen av denna förordning och upprätta en allmän rapport. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag.

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska senast *[PO please add date of entry into force + 2 years]* upprätta en rapport med en bedömning av om lämpliga tekniska lösningar har utvecklats för pensionssystemns överföring av kontanta och icke-kontanta säkerheter som tilläggsäkerheter (variationsmarginaler) och behovet av eventuella åtgärder för att underlätta dessa tekniska lösningar.

Esma ska senast *[PO please add date of entry into force + 18 months]* och i samarbete med Eiopa, EBA och ESRB lägga fram en rapport till kommissionen med en bedömning av följande:

- (a) Om centrala motparter, clearingmedlemmar och pensionssystem har utvecklat lämpliga tekniska lösningar som gör det lättare för pensionssystem att delta i central clearing genom att ställa kontanta och icke-kontanta

säkerheter som tilläggssäkerheter (variationsmarginaler), inbegripet vilka implikationer dessa lösningar har för marknadslikviditet och procyklikaltet.

- (b) Pensionssystemets aktivitet på marknaderna för clearade och oclearade OTC-derivat, fördelat på tillgångsklass, i fråga om volym och typ samt eventuella relaterade systemrisker för det finansiella systemet.
- (c) Konsekvenserna av att pensionssystemen uppfyller clearingkravet för deras investeringsstrategier, inbegripet eventuella förändringar av fördelningen mellan deras kontanta och icke-kontanta tillgångar.
- (d) Implikationerna av de clearingtrösklar som avses i artikel 10.4 för pensionssystem.
- (e) Effekten av andra rättsliga krav på kostnadsskillnaden mellan clearade och oclearade OTC-derivatransaktioner, inbegripet marginalsäkerhetskrav för oclearade derivat och beräkning av bruttosoliditetsgraden enligt förordning (EU) nr 575/2013.
- (f) Om ytterligare åtgärder är nödvändiga för att underlätta en clearinglösning för pensionssystem.

Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att förlänga den treårsperiod som avses i artikel 89.1 med två år vid ett tillfälle om den drar slutsatsen att ingen lämplig teknisk lösning har utvecklats och att den negativa effekten av central clearing av derivatkontrakt på framtida pensionärs pensionsförmåner är oförändrad.”.

- (c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Senast *[PO please add 6 months before the date referred to in paragraph 1]* ska Esma rapportera följande till kommissionen:

- (a) Om lämpliga tekniska lösningar har utvecklats som gör det lättare för pensionssystem att delta i central clearing och i vilken utsträckning lösningarna bidrar till att pensionssystemen deltar i central clearing, med hänsyn till den rapport som avses i punkt 2.
- (b) Effekten av denna förordning på omfattningen av clearing av icke-finansiella motparter och spridningen av clearing inom gruppen icke-finansiella motparter, särskilt med avseende på lämpligheten hos de clearingtrösklar som avses i artikel 10.4.
- (c) Effekten av denna förordning på omfattningen av clearing av andra finansiella motparter än de som omfattas av artikel 4a.2 och spridningen av clearing inom gruppen finansiella motparter, i särskilt med avseende på lämpligheten hos de clearingtrösklar som avses i artikel 10.4.
- (d) Förbättringen av kvaliteten på de transaktionsuppgifter som rapporteras till transaktionsregister, dessa uppgifters tillgänglighet och kvaliteten på informationen från transaktionsregister i enlighet med artikel 81.

(e) Motparters tillgång till clearing.”.

(20) I artikel 89 ska punkt 1 första stycket ersättas med följande:

”1. Fram till *[PO please add date of entry into force + 3 years]* ska clearingkravet i artikel 4 inte gälla OTC-derivatkontrakt som på ett objektivet mätbart sätt minskar investeringsrisker med direkt anknytning till pensionssystemens solvens eller enheter som etableras för att ersätta medlemmar i ett pensionssystem om ett pensionssystem fallerar.”.

(21) Bilaga I ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.3, artikel 1.7 d och artikel 1.8, 1.10 och 1.11 ska tillämpas från och med *[PO please add the date 6 months after the entry into force]* och artikel 1.2 c, artikel 1.7 e, artikel 1.9, artikel 1.12 led b och c och artikel 1.16 ska tillämpas från och med *[PO please add the date 18 months after the entry into force]*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande